

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

LAATSTE VAART NAAR NEW YORK

Een thriller in twee bedrijven

door

Luc Vandaele

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr.1271

PERSONAGES

(2 dames-10 heren-Figuratie)

CARLA FRANCO, dienstmeisje, +/- 20 jaar

MANUEL, steward, +/- 35 jaar

LUITENANT PARKIN, scheepsdokter, +/- 40 jaar

KAPITEIN JONES, +/- 65 jaar

LUITENANT SMITH, scheepspolitie-officier, +/- 35 jaar

HOOFDINSPECTEUR PRIMROSE van Scotland Yard, +/- 40 jaar

ANTOINE DE CHARDIN, parfumeur, minnaar van het slachtoffer, +/- 50 jaar

BRIGADIER FOX van de scheepspolitie, +/- 35 jaar

ELENORA DE CHARDIN, echtgenote van Antoine De Chardin, +/- 50 jaar

ALBERT PIERSON, hoofdboekhouder en minnaar van Elenore De Chardin, +/- 40 jaar

VERSTEKELING, +/- 25 jaar

LUITENANT JACKSON van de politie van New York, +/- 40 jaar

NICKY VAN DER VEN, slachtoffer, +/- 30 jaar

VERPLEGER 1

VERPLEGER 2

SCHEEPSPOLITIEAGENT 1

SCHEEPSPOLITIEAGENT 2

Bijzonderheden:

De acteurs dragen passende kledij, d.w.z. marine-uniformen met een licht onderscheid tussen officieren (kapitein, dokter, luitenant) enerzijds en onderofficieren en manschappen (brigadier, steward, agenten) anderzijds. Verplegers en dienstmeisje dragen bij hun functie passende kledij - eventueel uniform. Primrose heeft een eenvoudig donker of grijs kostuum aan; Jackson een beige regenmantel. De verstekeling is eenvoudig gekleed en de andere burgers, rijkelui, dragen luxueuze kledij.

DECOR

Het stuk speelt zich af aan boord van de Queen Elisabeth in drie verschillende kajuiten; te weten : de kajuit van Nicky van der Ven – de kajuit van de scheepspolitie – de kajuit van de kapitein.

Enkele kleine wijzigingen aan het basisdecor volstaan om de drie verschillende locaties te suggereren.

EERSTE BEDRIJF

EERSTE TONEEL

(Nicky van der Ven - Dienstmeisje Carla Franco - Steward Manuel - Scheepsdokter - Kapitein - Scheepspolitieofficier Smith - Hoofdinspecteur Primrose - Antoine De Chardin)

(Een luxueus ingerichte suite op het cruiseschip Queen Elisabeth. Een sofa met daarop een opengeslagen boek met de kaft naar boven. Op het tafeltje ernaast een leeg glas. De deur naar de slaapkamer staat open. Een bureau waarvan de laden open zijn, alsof iemand ze vluchtig heeft opengetrokken op zoek naar een voorwerp. Op het blad van het bureau een vloeiblad. Schrijfgerei. Kamertelefoon. Op de commode een cd-speler. Ernaast een handtas. Het is donker. Op de vloer een roerloze vrouwengestalte. Een omgestoten vaas met bloemen ernaast. Op de achtergrond mambomuziek (komt van buiten de kamer), eenmaal onderbroken door een stoomstoot (stoomfluit). Iemand klopt aan de deur.

STEM VAN HET DIENSTMEISJE : Madame... Madame...

(De deur gaat voorzichtig open en het dienstmeisje komt binnen met een dienblad met de thee. Ze is enigszins verrast door de stilte en het feit dat het licht uit is.)

DIENSTMEISJE : Madame... Neemt u mij niet kwalijk... Ik breng de thee waarvoor u gebeld heeft. *(Ze knipt het licht aan, ziet op slag het levenloze lichaam op de vloer en laat met een gil het dienblad vallen. Ze slaat de handen voor de mond.)* Mijn God!... O mijn God, o mijn God! Er is... Er is... *(Ze rent gillend de kamer uit terwijl ze de namen van enkele collega's roept (Clarissa,*

Manuel...). Ze komt terug in gezelschap van de steward Manuel. opgewonden)
Zie je wel! Ik heb je geen leugens verteld. Ze is dood! Dood! Dood!...

(De steward staat als aan de grond genageld naar het lijk te kijken, grijpt het dienstmeisje dan bij aan arm (als om haar tot de orde te roepen)).

MANUEL : Wij moeten de kapitein verwittigen. En de scheepsdokter. En de officier van politie. Dit... dit is niet zomaar een ongeval. Die dame is geslagen. *(slaat een hand voor zijn mond)* Hemeltjelijef, er is een moord gebeurd op de Queen Elisabeth! *(Draait zich om als om weg te rennen. Hij wordt onmiddellijk aangeklampt door het dienstmeisje.)*

DIENSTMEISJE : Ik ga met u mee. Ik blijf hier geen seconde alleen bij dit lijk... O mijn God, Manuel. *(ze draait zich nog eens in de deuropening om)* O, mijn God, een moord...

(Manuel trekt de deur dicht. Beiden af. Manuel komt terug op. Hij is in gezelschap van de scheepsdokter. Ze laten de deur open.)

MANUEL : Ik schrok me echt te pletter, dokter. En Carla bestierf het zowat van angst. Ze had nooit kunnen denken...

(De dokter knielt neer en voelt met drie vingers in de halsstreek van de dode.)

DOKTER : *(overeind komend en sceptisch)* Een eerstejaarsstudent geneeskunde kan zo zien dat ze dood is. En je moet geen politieman zijn om te weten hoe ze gestorven is. *(rondkijkend)* We komen best nergens aan, Manuel. Dit is een zaak voor de officier van politie. Is de kapitein al verwittigd?

MANUEL : Euh... nee.

DOKTER : Breng dat in orde. Ik blijf intussen hier. En doe de deur dicht, als je wil.

MANUEL : Jawel, dokter.

(Manuel rept zich in de gang, trekt de deur achter zich dicht. Manuel af. De

dokter blijft bij het lijk staan, nu eens met zijn kin in zijn hand, dan weer zich in het haar krabbend. Dan maakt hij besluiteloos enkele passen, schudt met het hoofd, keert terug naar het lijk. De kapitein komt binnen. Hij heeft zijn kepie op. Manuel volgt een beetje schuchter, als een bange hond.)

KAPITEIN : *(kordaat)* Wat is hier gebeurd?

DOKTER : Zoals u ziet, kapitein. Deze vrouw is een minuut of tien geleden gevonden door een dienstmeisje dat de thee kwam brengen.

KAPITEIN : *(rondkijkend)* Wat een rotzooi. Ze is dood, neem ik aan?

DOKTER : Het spijt me.

KAPITEIN : *(zucht)* Een dode op mijn schip. Wel van m'n leven... En zo te zien is het geen natuurlijke dood. *(Bukt zich als om naar de vaas te grijpen, trekt zijn hand dan terug.)* Dit is een zaak voor de politieofficier. *(draait zich om naar Manuel)* Steward, laat luitenant Smith roepen. En zeg dat het dringend is.

MANUEL : Jawel, kapitein. *(Keert zich om om naar buiten te gaan.)*

KAPITEIN : Steward!

MANUEL : *(zich omdraaiend)* Kapitein?...

KAPITEIN : Je vindt de luitenant in de grote balzaal. En niet te veel ruchtbaarheid aan de zaak, hé? Niemand hoeft te weten wat hier gebeurd is.

MANUEL : Vanzelfsprekend, kapitein!

KAPITEIN : En nog iets. Trek even na wie de suite gehuurd heeft.

MANUEL : Jawel! *(af.)*

(De kapitein trekt een zakdoek, neemt zijn kepie af en wist zich het voorhoofd. De dokter kijkt hem aan.)

KAPITEIN : Nog drie dagen voor we in New York zijn. Nog drie dagen en ik ga met pensioen. En nu dit... Mooi afscheidscadeau... Ach, ik weet niet wat te zeggen. Het is zo verschrikkelijk met iets dergelijks geconfronteerd te worden. Heb jij al zoiets gezien, dokter? Ik bedoel... een moord! Een moord op zee!

DOKTER : *(hoofdschuddend en naar het lijk kijkend)* Waarom doen mensen dit? *(kijkt de kapitein vragend aan)*

KAPITEIN : *(verzuchtend)* Ik weet het ook niet. Het onderzoek zal het uitwijzen. *(naar de deur kijkend)* Waar blijft die...?

(Voor de kapitein zijn vraag kan afmaken komen de scheepspolitieofficier (verder aangeduid als de luitenant) en de steward binnen.)

LUITENANT : Kapitein, dokter... Wat is er gebeurd?

(De kapitein maakt een hoofdgebaar naar het lijk, de dokter geeft onmiddellijk uitleg.)

DOKTER : Zoals u kunt zien, luitenant. De dame is neergeslagen voor zover ik kan oordelen. De steward heeft het lichaam gevonden, *(kijkt de steward aan)* een kwartiertje geleden.

MANUEL : Pardon, dokter, Carla heeft de dame gevonden. Carla Franco. Ze had de late dienst. Ze kwam de thee brengen die de dame besteld had. *(De luitenant luistert geïnteresseerd, knikt.)* O ja, kapitein, *(zich tot deze wendend)* de suite is gehuurd door... *(gaat in zijn binnenzak en neemt er een blad papier uit dat hij afleest)* Mijnheer Antoine De Chardin uit Grenoble.

(De kapitein neemt het blad aan, bekijkt het.)

KAPITEIN : Dan moet dit mevrouw De Chardin zijn. *(met een blik op de luitenant en zuchtend:)* Dan staat mij nog een allesbehalve aangename taak te wachten. Ik vermoed dat ik meneer De Chardin in de balzaal kan aantreffen...

(De steward en de luitenant halen de schouders op.)

DOKTER : Waarschijnlijk wel. *(spitst een ogenblik de oren, er klinkt weer mambo muziek)*

KAPITEIN : *(geërgerd)* Kan dat orkest echt niet eens iets anders spelen? Ik ben er verdorie niet voor in de stemming. *(lijkt even na te denken, wendt zich dan tot*

Manuel) Steward, gaat u maar terug naar uw dienst. (*Manuel knikt onderdanig, rept zich naar de deur. Wacht nog even omdat de kapitein hem terug aanspreekt.*) O, en voor ik het vergeet: hou de zaak stil voorlopig. En dat geldt ook voor dat meisje, die Carla. En voor alle anderen die op de hoogte zijn. Begrepen?

MANUEL : U kunt op mij rekenen, kapitein. (*af.*)

(De kapitein kijkt op zijn horloge en wendt zich nu tot de twee anderen.)

KAPITEIN : Men verwacht mij op de brug. Jullie kunnen deze zaak wel zonder mij af (*kijkt hen een voor een vragend-gerustgesteld aan*). Ik verwacht in alle geval een rapport met alles erop en eraan tegen morgenmiddag. (*de anderen knikken*) Als jullie mij nu willen excuseren. Ik ga eerst en vooral de rederij inlichten. En de politie aan wal.

(De luitenant kijkt hem opeens fluks aan, alsof hem iets invalt.)

LUITENANT : O, kapitein, daar schiet mij opeens iets te binnen. Er is iemand van Scotland Yard aan boord. We raakten heel toevallig in gesprek en... Ene Prim... of Prom... of iets dergelijks, een nogal ongebruikelijke naam.

KAPITEIN : (*zeker niet op verwijtende toon*) Maar had u dat meteen gezegd! (*loopt naar de kamertelefoon*) Ik laat hem oproepen.

(De kapitein wil telefoneren, maar de luitenant houdt hem tegen.)

LUITENANT : Een ogenblikje, kapitein. (*De kapitein kijkt hem verbouwereerd aan. Hem een schone zakdoek gevend*) Een voorzorgsmaatregel, kapitein.

KAPITEIN : Natuurlijk. (*pakt voorzichtig de hoorn op met de zakdoek, toetst met een pen een nummer*) Dit is de kapitein. U moet iets voor mij uitzoeken. Een zekere Prim...

LUITENANT : Ik weet het weer! Primrose is de naam. Inspecteur Primrose.

KAPITEIN : Een zekere Primrose. Hebt u die? Goed. Ik verwacht hem in suite... (*kijkt*

op het toestel) zeven... Neenee, het is een noodgeval. Meer kan ik voorlopig nog niet zeggen. Bel hem desnoods uit zijn bed. Zeven. Suite zeven. *(haakt in)* *(zich omdraaiend naar de anderen)* En nu moet ik naar de brug. En meneer De Chardin inlichten. Dàt eerst en vooral. *(tot de luitenant)* Geef mij een seintje als die inspecteur van Scotland Yard er is. Okee? *(De luitenant knikt kort.)* Wij zien elkaar nog wel. Luitenant, dokter... *(af.)*

LUITENANT : Tja, er zit niets anders op dan te wachten tot die inspecteur er is. (Maakt een paar passen, pakt met een zakdoek het glas op het tafeltje vast, houdt het tegen het licht en ruikt eraan.) Lippenstift. *(Zet het glas terug op zijn plaats, neemt het boek voorzichtig op, bekijkt het en leest enkele regels, legt het boek dan terug.)* Voor wie de klok luidt.

DOKTER : U zei?

LUITENANT : De titel van het boek. Allesbehalve opbeurende lectuur.

DOKTER : *(op de cd-speler wijzend)* De dame heeft een plaat beluisterd. *(loopt naar de speler, neemt het doosje in de hand)* De Bolero van Maurice Ravel. Ik heb ooit eens gelezen dat het stuk agressie opwekt...

LUITENANT : *(heftig)* Nergens aankomen, dokter! Je weet maar nooit.

DOKTER : *(legt het doosje geschrokken terug)* Oei...

LUITENANT : Dat beweerde men van de muziek van Elvis Presley ook.

DOKTER : Pardon?

(Op dat ogenblik komt inspecteur Primrose binnen. Hij is alleen.)

PRIMROSE : Heren! Waarmee kan ik u van dienst... Olala... *(Bemerkt het lijk, hij trekt snel de deur achter zich dicht en gaat bij het lijk staan, een beetje voorovergebogen, speurend.)* Olala... *(Richt zich nu tot de aanwezigen. Zich voorstellend)* Hoofdinspecteur Ebenezer Felton Primrose van Scotland Yard. Ik had de eer reeds nader kennis te maken met mijn geachte collega luitenant Smith. En u bent ongetwijfeld de scheepsarts. How do you do?

DOKTER : *(knikkend)* Eerste luitenantgeneesheer Philip Parkin. How do you do?

(Ze schudden handen.)

PRIMROSE : Ik was net van plan onder de wol te kruipen. Die mambo muziek is niet aan mij besteed. *(haalt de schouders op)* Tja, er is dus werk aan de winkel en niet zo'n klein beetje.

LUITENANT : Ik heb al een aantal vaststellingen kunnen doen, inspecteur. Maar veel is het niet. Ik ben tenslotte geen expert.

PRIMROSE : *(rondkijkend)* Hmm. *(zijn blik blijft op het bureau rusten)* Ik kan voorlopig ook niet veel doen. We moeten wachten tot de jongens hier zijn. *(kijkt hen aan)* De jongens van de New Yorkse politie, bedoel ik. Intussen moet de kamer verzegeld worden. En het lichaam mag na voorlopige sectie in de koelcel. We varen nog drie dagen, geloof ik?

LUITENANT : Dat klopt.

PRIMROSE : Maar eerst moeten er foto's genomen worden. Van het lichaam, bedoel ik.

LUITENANT : Geen probleem.

DOKTER : U kunt mijn toestel lenen. Het is een Hasselblad.

PRIMROSE : Perfect.

DOKTER : Dan ga ik het meteen halen. En daarna stel ik mijn rapport op.

PRIMROSE : Dat zou mij een genoegen doen. *(Dokter groet kort en af.) (zich tot de luitenant wendend)* A propos, luitenant, ik had graag de kapitein gesproken...

LUITENANT : Nu u 't zegt... Ik zal hem even oproepen. *(loopt naar het toestel terwijl hij een hand naar zijn broekzak brengt)*

PRIMROSE : Luitenant! *(De luitenant draait zich om, met een zakdoek in zijn hand. Toont de zakdoek. verontschuldigend glimlachend)* Dat bedoelde ik. Neem me niet kwalijk.

LUITENANT : *(in het toestel)* Luitenant Smith. Kan ik de kapitein even...? Wilt u doorgeven dat inspecteur Primrose er is? Neenee, geen bijzonderheden. *(haakt in. Zzich tot Primrose wendend)* De kapitein komt zo.

PRIMROSE : Dan kijk ik intussen even rond. *(Gaat de kamer rond. Tussendoor stelt hij vragen.)* Wie heeft het lichaam gevonden, luitenant?

LUITENANT : Een dienstmeisje, Carla Franco. Ze kwam de thee brengen die de dame besteld had. Dat was omstreeks half elf, kwart voor elf.

PRIMROSE : *(het glas opnemend en het tegen het licht houdend)* Ze had kort voor haar

dood nog om thee gebeld?

LUITENANT : Precies.

PRIMROSE : Dat is interessant. *(zet het glas terug neer)*

LUITENANT : *(knikt)* Dat meen ik ook. Zo kunnen we bijna exact het tijdstip van haar dood bepalen.

PRIMROSE : *(slaat het boek open)* Misschien.

LUITENANT : *(Primrose vragend aankijkend)* Neem mij niet kwalijk, inspecteur?

PRIMROSE : *(legt het boek terug)* Het is altijd mogelijk dat iemand anders om thee gebeld heeft. Om de politie op een dwaalspoor te brengen.

LUITENANT : Ah...

PRIMROSE : In dit vak moet je elke mogelijkheid overwegen, luitenant. Misdadigers gaan soms bijzonder inventief te werk als het erop aankomt de sterke arm van de wet te misleiden. *(knielt neer en speurt het vloerkleed af)* En daarom is elk detail van belang. Een haar, een schilfertje huid onder een vingernagel, lipstick op een glas... kunnen de afloop van een zaak bepalen. *(staat terug recht en gaat bij de cd-speler staan)* Kent u de Bolero van Ravel, luitenant?

(Primrose neemt een pen en duwt op een toets op de cd-speler. De Bolero weerklinkt, halverwege in het stuk (de speler stond op 'pause'). Primrose zet de muziek af.)

LUITENANT : Eerlijk gezegd hou ik meer van Elvis Presley.

PRIMROSE : *(terwijl hij onderzoekend rondkijkt)* Ravel is te modern voor mij. Ik hou vooral van Telemann. In zijn tijd was hij beroemder dan Bach, weet u?... Van wie is de suite overigens? Ik neem aan aan dit de bewoonster was?

(Primrose verdwijnt in het belendend vertrek (slaapkamer), even maar.)

LUITENANT : De suite is verhuurd aan ene De Chardin, Antoine De Chardin.

PRIMROSE : Die naam is mij niet vreemd.

(Hij komt terug uit de slaapkamer en begeeft zich naar de commode met de

handtas.)

LUITENANT : Zal wel een beroemdheid zijn. Alleen beroemdheden kunnen een suite op de Queen Elisabeth betalen.

(Primrose schudt de handtas uit. Hij klapt een persoonsbewijs open.)

PRIMROSE : Hmm. Nicola Wilhelmina van der Ven. Vijfentwintig jaar. Ongehuwd. Geboren in Venlo, Nederland. Huidige verblijfplaats... Het is een actrice.

(Op dat ogenblik klinken opgewonden stemmen op de gang. De kapitein komt binnen in gezelschap van een man van ongeveer vijftig jaar: Antoine De Chardin.)

CHARDIN : *(bijna hysterisch)* Nicky!... O, Nicky! *(Vliegt op het lijk af en de anderen moeten hem tegenhouden.)*

LUITENANT : Bewaar uw kalmte, meneer. U moet sterk zijn. Het spijt mij heel erg wat er gebeurd is, maar u moet sterk zijn.

(Chardin slaat een hand voor zijn ogen, hij wankelt, zoekt steun tegen de wand.)

KAPITEIN : Ik had u gewaarschuwd, meneer De Chardin.

CHARDIN : Vergeef mij. Ik had niet gedacht...

KAPITEIN : *(op een vaderlijk sussende manier)* Het onderzoek is al gestart. Dit is luitenant Smith, de scheepspolitieofficier. En dit... *(gebaart naar Primrose)*

PRIMROSE : Hoofdinspecteur Ebenezer Felton Primrose van Scotland Yard. Het spijt mij heel erg, mijnheer De Chardin. Ik zal alles in het werk stellen...

(De scheepsdokter komt binnen. Hij heeft een etui met een injectiespuit bij. Hij kijkt rond, de kapitein gebaart in de richting van De Chardin.)

DOKTER : *(zich tot De Chardin wendend)* Ik geef u alvast een kalmerende injectie, mijnheer. De heren van de politie willen u ongetwijfeld enkele vragen stellen. Daarna zie ik u terug in de ziekenboeg. Kan ik daarop rekenen?

(De Chardin knikt en ontbloot een arm. De dokter geeft hem een injectie. De luitenant schuift een stoel bij. De Chardin laat zich op de stoel zakken.)

PRIMROSE : *(tot de kapitein, op zachte toon)* Neem me niet kwalijk, kapitein, maar ik heb me nog niet voorgesteld. *(Ze geven elkaar een hand. Dan, luid genoeg opdat De Chardin het zou horen...)* Mijnheer De Chardin mag tot nader order geen gebruik maken van deze suite.

KAPITEIN : Dat vreesde ik al. Ik zal zien wat ik kan doen. *(zich verontschuldigend tot De Chardin richtend)* U heeft...

CHARDIN : *(hem onmiddellijk onderbrekend)* Doe geen moeite, kapitein. Ik neem Nicky's kajuit wel. *(De anderen kijken elkaar aan. Hun verwondering merkend, met een gelaten schouderophalen)* Ach, het heeft geen zin verstopperij te spelen. Nicky is... was mijn minnares. Ik heb voor haar een kajuit geboekt, maar eigenlijk sliep zij bij mij. U begrijpt, ik ben een getrouwd man en...

PRIMROSE : Volkomen. En u begrijpt dat ik u enkele vragen moet stellen, meneer De Chardin? Twee minuutjes van uw tijd, is dat teveel gevraagd?

CHARDIN : Ik weet niet of u daar wat aan zal hebben, inspecteur, maar na het diner hebben we koffie gedronken in de scheepsbar en toen gedanst. En toen is Nicky naar boven gegaan; ze voelde zich niet wel. Ik heb in mijn eentje nog een cognac gedronken en toen liep ik een oude vriend tegen het lijf en we hebben nog wat gepraat.

PRIMROSE : Dat is voorlopig voldoende, mijnheer De Chardin. Als de dokter dat toestaat zien we elkaar morgenmiddag terug. In alle geval bedankt.

(De dokter fluistert iets tegen De Chardin en hij komt recht van zijn stoel, hierbij geholpen door de dokter. De dokter knikt de anderen nog eens toe en vertrekt dan samen met De Chardin.)

KAPITEIN : Ik geef u carte blanche, hoofdinspecteur. Luitenant Smith en zijn mannen staan tot uw beschikking. Wil u mij nu excuseren? *(Geeft Primrose een hand, mompelt een groet en Primrose mompelt terug. Af.)*

PRIMROSE : Zo, luitenant, nu is het aan ons. *(handenwrijvend en zich omdraaiend, in de richting van de zaal, van het publiek)* Dan ga ik maar eens aan de slag.

DOEK

TWEEDE TONEEL

(Nicky van der Ven - Scheepsdokter - Brigadier Fox - Scheepspolitie-officier Smith - Hoofdinspecteur Primrose - Verpleger 1 - Verpleger 2)

Zelfde suite.

(De scheepsdokter is zo goed als klaar met de sectie. Hij staat met zijn rug naar het publiek over het lijk gebogen. Verder: brigadier Fox met een fototoestel in de aanslag, hoofdinspecteur Primrose en de luitenant die toekijken, en twee verplegers van de ziekenboeg in witte jassen.)

DOKTER : *(rechtkomend)* Zo, dat is dat. *(Stopt een voorwerp (thermometer, spatel...) in zijn dokterstas en klapt ze dicht. Intussen neemt brigadier Fox een foto.)*

FOX : Dat is de laatste. *(De luitenant doet teken naar de verplegers die het lijk nu op een brancard leggen.)* Ik laat ze onmiddellijk ontwikkelen, luitenant.

(De luitenant knikt hem toe. Fox af. De twee verplegers met het lijk af.)

DOKTER : *(tot Primrose en de luitenant)* Hebben jullie mij nog nodig?

(Primrose heft een hand. De luitenant schudt het hoofd.)

LUITENANT : Bedankt, dokter.

DOKTER : Mijn rapport zal tegen morgenmiddag klaar zijn. (*Groet kort, neemt zijn tas en af.*)

PRIMROSE : Zo, luitenant, in afwachting dat de politiehelikopter komt is het aan ons. Heeft u ervaring met dit werk?

LUITENANT : Om eerlijk te zijn: helemaal niet. Politiedienst op een oceaanstomer is eigenlijk oersaai. Als ze mij nodig hebben is het voor diefstal en inbraak. Groot geld trekt dieven aan. Maar meer dan een rapport opstellen kan ik niet doen. En elke trip is er wel een verstekeling aan boord. Arme drommels waar ik alleen maar medelijden mee kan hebben... O, en vorig jaar was er iemand die dronken over de reling was gesukkeld. U ziet: het is eigenlijk een saai baantje.

PRIMROSE : (*schamper*) Ik hoor het al, het is overal hetzelfde.

LUITENANT U meent het?

PRIMROSE : (*zucht*) De televisie geeft een vals beeld van detectives. Wij zijn geen revolverhelden. Een zaak wordt vooral binnenskamers opgelost. Speurwerk is papierwerk. Heeft u er iets op tegen als ik rook?

LUITENANT : Nee, natuurlijk niet.

PRIMROSE : (*haalt een pijp uit zijn zak en begint ze te vullen*) Om tot deze zaak terug te keren... wat denkt u, luitenant, wat zou het motief kunnen zijn?

LUITENANT : (*na een kort nadenken*) Ik vermoed een uit de hand gelopen inbraak.

PRIMROSE : Een inbraak?

LUITENANT : Zoals ik al zei: geld trekt dieven aan. En hier is geld, véél geld.

PRIMROSE : Daar twijfel ik niet aan... Hoe denkt u dat het gegaan is?

LUITENANT : Het bekende verhaal. De dame verraste een inbreker. Die raakte in paniek en... (*haalt de schouders op, voor hem is het zo klaar als een klontje*)

PRIMROSE : U gaat er van uit dat de inbreker er al was toen de dame binnenkwam?

LUITENANT : (*niet begrijpend waarom Primrose hier een probleem van maakt*) Nou?

PRIMROSE : Ze heeft nog thee besteld, ze heeft muziek beluisterd én ze heeft wellicht nog een stukje zitten lezen.

LUITENANT : O. (*dan snel*) De dief verborg zich in de slaapkamer en wachtte daar zijn kans af. Toen de dame thee bestelde sloeg hij in paniek. Met het gekende vervolg.

PRIMROSE : Stel dat u de dief was, zou u dan niet gewoon heel hard weghollen? Iemand vermoorden is toch wel een zeer drastische oplossing.

LUITENANT : Misschien had ze hem herkend. Het kon iemand van het personeel zijn. Dat verklaart meteen waarom het slot niet geforceerd is. Onderhoudspersoneel beschikt over een looper.

PRIMROSE : Proficiat, luitenant! En toch wijst alles er op dat Nicky van der Ven haar moordenaar heeft binnengelaten. U ziet namelijk dit over het hoofd. (*Pakt voorzichtig het glas op en houdt het de luitenant voor.*) Lipstick, een paar druppels water, witte neerslag. In de badkamer vond ik dit: (*Haalt uit zijn zak een plasticzak met daarin de gescheurde verpakking van een medicinaal poeder*) de lege verpakking van een poedertje tegen hoofdpijn. Ik twijfel er niet aan dat de neerslag in het glas het restant is van 5 gram (*leest de naam van het geneesmiddel*) Bendol. Ik twijfel er nog minder aan dat we in de maag van het slachtoffer de inhoud van het glas zullen terugvinden.

LUITENANT : Pardon, hoofdinspecteur, maar nu ben ik niet meer mee.

PRIMROSE : (*trionfantelijk grijnzend*) Nicky van der Ven heeft vlak voor ze stierf een middel tegen hoofdpijn genomen. Ze is dus in de badkamer geweest waar ze een glas, water en haar medicijn vond. Om in de badkamer te komen moest zij door de slaapkamer. Als de moordenaar zich daar ergens had verstopt had ze het ongetwijfeld gemerkt. Conclusie?

LUITENANT : (*met een uitroep*) Zij was hier eerst. Ze heeft haar moordenaar binnengelaten! (*blaast*) Ik sta werkelijk paf. En dat leidt u allemaal af uit...

PRIMROSE : (*lachend*) Een glas! (*Steekt zijn pijp weg. De luitenant is gaan zitten. Primrose ijsbeert met de handen op de rug door de kamer.*) Weet u, luitenant, dit maakt deze zaak zo interessant. Stel dat het om een gewone diefstal ging. Wat zou u doen als u een dief was en u komt de suite binnen en ontdekt dat de bewoner aanwezig is?

LUITENANT : Interessant gegeven, hoofdinspecteur: een scheepspolitieofficier die uit stelen gaat. Maar goed, wat zou ik doen? Met de daver op het lijf keihard weghollen, denk ik.

PRIMROSE : Precies! Of misschien bent u minder snel van uw qui-vive te brengen en beweert zich van suite vergist te hebben. Of u doet zich voor als iemand van de

roomservice. *(gespeeld)* Pardon, mevrouw, maar hebt u om koffie gebeld? Of zoiets. Maar iemand neerslaan... Daarom ga ik er van uit dat de indringer geen dief was. Meneer De Chardin zal morgen een lijst van de zaken die ontbreken opstellen, maar hij kan zich die moeite besparen. Er zal niets weg zijn. De indringer kwam met geheel andere bedoelingen. En dat moeten wij uitzoeken.

LUITENANT : Geen diefstal dus. Maar wat met de laden van het bureau? Het is toch duidelijk dat iemand iets gezocht heeft.

PRIMROSE : Wij mogen ons daar niet blind op staren: het is namelijk goed mogelijk dat Nicky van der Ven iets in die laden aan het zoeken was toen haar moordenaar aanbelde. Bovendien, waarom zou een ordinaire dief de moeite doen een bureau te doorzoeken als hij aan de haal kon gaan met haar juwelen? Ze had een halsketting aan die op z'n minst tienduizend pond heeft gekost. En in haar handtas zitten cheques, een stuk of wat bankkaarten en een flink geldbedrag. Nee, de indringer kwam hier met andere bedoelingen en hoogstens heeft hij een inbraak willen insceneren. *(Staat nu bij het bureau en doorzoekt vluchtig de laden. Vervolgens kijkt hij onder het vloeiblad. Dan glijden zijn handen over het vloeiblad. Hij lijkt iets te voelen en kijkt tussen vloeiblad en legger.)* Olala, wat hebben we hier? *(Haalt een brief van tussen legger en vloeiblad, bekijkt kort de omslag.)* Een brief geadresseerd aan Karen van der Ven te Amsterdam. *(neemt een pennenmes en snijdt de brief open)* Misschien hebben we hier iets aan. *(vouwt de brief open en leest)* Olala, luitenant. Ik denk dat we hier inderdaad iets aan hebben!

DOEK

DERDE TONEEL

Hoofdinspecteur Primrose - Scheepspolitie-officier Smith - Brigadier Fox -
Antoine De Chardin - Scheepspolitie-agent 1 - Scheepspolitie-agent 2 - Elenore
De Chardin